بیانات در دیدار خانواده‌های شهدا و ایثارگران استان خراسان شمالی - 22 /مهر/ 1391

بسم‌الله‌الرّحمن‌الرّحیم
الحمد لله ربّ العالمین و الصّلاة و السّلام علی سیّدنا و نبیّنا ابی‌القاسم المصطفی محمّد و علی ءاله الأطیبین الأطهرین المنتجبین سیّما بقیّةالله فی الأرضین.
مجلس امروز ما بسیار مجلس نورانی و بامعنویتی است. علاوه بر اینکه جمع عزیز خانواده‌های شهدا، پدران، مادران، همسران، فرزندان و دیگر وابستگان شهدا در هر جائی که اجتماع میکنند، از خود طراوت انقلاب و نشاط جهاد و ایستادگی را در فضا میپراکنند - که این مربوط به همه‌ی اجتماعاتی است که ما با خانواده‌های عزیز شهدا داریم - امروز این جلسه تا این لحظه، جلسه‌ی بسیار پرمغزی بود. بیاناتی که ایراد کردند، شعرهائی که خواندند، دارای نکات عمیق و باارزشی بود. بنده با دقت گوش فرادادم ؛ آنچه را که عزیزان بیان کردند، در نگاه نقادانه، مطالب بسیار باارزشی یافتم ؛ که ذهن و دل خود این حقیر هم به برخی از این مطالب متوجه و درگیر است.
اول، یك جمله عرض بکنیم درباره‌ی شهدای عزیز این استان. با بعضی از این شهدا، بنده از نزدیك آشنائی داشتم ؛ بسیاری را هم در شرح حالشان و روایتهائی که از زندگی آنهاست، شناخته‌ام. در این جهت هم استان شما یکی از استانهای برجسته است. این استان با منطقه‌ی جنگ و درگیری فاصله‌ی زیادی دارد ؛ اما از اولین روزهای پیروزی انقلاب، جوانان این منطقه وارد عرصه‌ی جهاد فی‌سبیل‌الله شدند. بعد از دوران شهادتها هم سلسله‌ی مجاهدت در راه خدا که منتهی به شهادت فی‌سبیل‌الله شود، متوقف نماند. شهید اخیر عزیز این منطقه، شهید رجبعلی محمدزاده، اجر مجاهدتهای دوران دفاع مقدس را، ایستادگی‌های در آن عرصه‌های دشوار را، در سالهای بعد، از خدای متعال دریافت کرد و خدای متعال پرونده‌ی او را کامل کرد ؛ شهید خدمت و شهید وحدت. اینها ارزشهای یك منطقه‌ی زیستی انسانهای مؤمن است ؛ اینها ارزشهای یك استان و یك شهر است.
باید به مجموعه‌ی خانواده‌های ایثارگر این استان، خانواده‌های شهیدان، عزیزان جانباز که با تحمل مشکلات جانبازی در طول سالهای متمادی، عزم خود را، ایستادگی خود را، ایمان راسخ خود را از دست ندادند و ایستادند و همچنان ایستاده‌اند، ادای احترام کرد. بنده لازم میدانم علاوه بر اظهار ارادت و اخلاص به پدران و مادران و همسران و فرزندان شهدای عزیز، به خانواده‌های عزیزان جانباز و همسران آنها که متحمل زحمات آنها هستند، عرض ارادت کنم. این تلاشها، تلاشهائی است که در دیوان ارزشهای الهی، در شمار برترین ارزشها قرار دارد. اینها یك اجتماع را، یك جامعه را، یك ملت را در طراز بالا زنده نگه میدارد و او را آماده‌ی خودسازی میکند.
یك نکته در باب شهدای عزیز ماست، و آن این است که برادران! عزیزان! باور عمیق قلبی این بنده‌ی حقیر این است که ما امروز همه‌مان بر سر سفره‌ی شهدا نشسته‌ایم. بقای این انقلاب به خاطر خون شهیدان است ؛ و این یکی از همین نکاتی است که این عزیزانی که اینجا صحبت کردند و شعر خواندند، بر آن تکیه کردند. بله، درست است ؛ شهادت است که پای ماندگاری و پایداری و بقاء ارزشها را امضاء میکند. بزرگترین اجری که در این دنیا به شهید داده میشود، بقاء و استحکام آن حقیقتی است که شهید جان خود را برای آن حقیقت فدا کرده است. خدای متعال آن حقیقت را به برکت خون شهید حفظ میکند. سازوکار منطقی و عقلائی این هم معلوم است ؛ وقتی یك جامعه‌ای از جان خود، از هستی خود، از راحتی خود، برای یك ارزشی، یك حقیقتی میگذرد، حقانیت خود را در دنیا به اثبات میرساند ؛ و حقانیت است که میماند، حق است که باقی میماند ؛ این سنت الهی است.
شهدای عزیز ما و ایثارگران ما کسانی هستند که از همه‌ی خواسته‌های شخصی خود دل بریدند. این به زبان آسان است. فقط دل بریدن از پول و مال و سرمایه نیست ؛ دل بریدن از عواطف است. شهید از مهر مادر، از سایه‌ی پدر، از لبخند کودك، از عشق همسر دل میبُرد و به سوی انجام وظیفه حرکت میکند. این جانبازان هم شهیدند. ایثارگران در هر جمعی از جمعهای ایثارگران که هستند، در واقع قدم در وادی شهادت گذاشتند. خدای متعال عده‌ای را انتخاب کرد، رفتند، عده‌ای هم ماندند برای امتحانهای بعدی ؛ لیکن رتبه‌ی شهید و رتبه‌ی شهادت برای ایثارگران وجود دارد.

من يك نكته‌ی ديگر را هم اضافه كنم بر آنچه كه عزيزان ما در اينجا بيان كردند. گفتند: «آن كسانی كه در دوران جهاد مقدس و دفاع مقدس، در جبهه‌های جنوب و غرب رفتند وارد ميدانها شدند و جان خود را كف دست گرفتند، به سه دسته تقسيم ميشوند: بعضی‌ها از گذشته‌شان پشيمان ميشوند، بعضی‌ها بی‌تفاوت ميمانند، بعضی‌ها پايبند ميمانند. آنهائی كه پايبند ميمانند، بايد از غصه دق كنند». اين جمله‌ی اخير را من قبول ندارم. آنهائی كه پايبند ميمانند، شاهد به ثمرنشستن اين نهال و تناورشدن اين درخت خواهند بود. اينجور نيست كه با روی گرداندن كسانی، اين حركت عظيم، اين بنای معظم و شامخ تكان بخورد. با برگشتن يك عده‌ای از اين قافله‌ی عظيم، هرگز اين قافله از راه باز نميماند ؛ «من يرتدّ منكم عن دينه فسوف يأتی الله بقوم يحبّهم و يحبّونه» ؛ (1) اين را خدای متعال در قرآن فرموده است به مسلمانان صدر اسلام، به آن كسانی كه در ركاب پيغمبر جهاد كردند و جنگيدند و جان خودشان را فدا كردند ؛ قرآن در واقع همين حقيقت را برای آنها بيان ميكند.

دلها را بايد نگه داشت. بعضی از دلها ميلرزند، ميلغزند، نميتوانند خودشان را بر آن لبه‌ی مرتفع نگه دارند و حركت را ادامه دهند ؛ لذا سقوط ميكنند. قرآن از اينها تعبير كرده است به: «من يرتدّ منكم عن دينه». ارتداد، به طور مطلق همه جا به معنای برگشتن از دين نيست ؛ پشت كردن به دين نيست ؛ معنايش اين است كه از آن راهی كه در گذشته ميرفت، برميگردد. بله، يك عده‌ای در انقلاب ما هم بوده‌اند، در صدر اسلام هم بودند ؛ راهی را كه در كنار پيغمبر حركت ميكردند، ادامه ندادند ؛ اما آيا راه متوقف ماند؟ آيا راه متوقف ميمانَد؟ آيا قافله در جای خود می‌ايستد؟ قافله حركت ميكند: «فسوف يأتی الله بقوم يحبّهم و يحبّونه» ؛ رويشهائی به وجود خواهد آمد. يكی از اين رويشها، خود شما جوانها هستيد. شما كه دوران جنگ را نديديد، شما كه امام را نديديد، شما كه در عرصه‌های جنگ نبوديد ؛ اما امروز سرتاسر كشور اسلامی و انقلابی ما از روحيه‌ی ايستادگی و ثبات و افتخار و احساس عزت، لبريز است.

يك روزی گردانهای منطقه‌ی شما - خراسان شمالی - در جبهه خط‌شكنی ميكردند ؛ امروز هم شماها خط‌شكنی ميكنيد. امروز هم ايستادگی شما در مقابله‌ی با زياده‌خواهی و افزون‌طلبی و تجاوزطلبی قدرتهای سلطه‌گر عالم، خط‌شكنی است. امروز ملت ايران دارد خط‌شكنی ميكند. انقلابهائی كه در منطقه، در بيداری اسلامی پيروز شدند - كه البته ما به همه‌ی اين انقلابها احترام ميگذاريم و قدر آنها را ميدانيم - اينها را مقايسه كنيد با جمهوری اسلامی و نظام اسلامی و انقلاب اسلامی ؛ ببينيد اين ايستادگی، اين اقتدار، اين اعتمادبه‌نفس در ملت ايران، ديگر كجا پيدا ميشود؟ اينها خط‌شكنی است.

قدرتمندان عالم و سلطه‌گرهای دنيا خودشان را عادت داده‌اند كه از طرف همه‌ی مردم دنيا حرف بزنند، به نفع منافع حقير خودشان، به نفع سرمايه‌دارانشان ؛ عادت كرده‌اند كه در همه‌ی امور كشورها دخالت كنند، به نفع خواسته‌های فزونخواهانه و مستكبرانه‌ی خودشان. ملتها گاهی يك ناله‌ای ميكنند، گاهی يك فريادی ميزنند ؛ اما در مقابل نهيب قدرتمندها، چه كسی ميتواند ايستادگی كند؟ كدام ملت است كه با منطق، با استدلال و با استحكام نشان دهد كه در مقابل زياده‌خواهی‌های استكبار ايستاده است؟ جز ملت ايران؟ ديگران هم هر كاری ميكنند، رتبه‌های فروتر از ملت ايران است. خدا كند آنها از ما جلو بزنند - حرفی نداريم - چه بهتر كه ملتهای مسلمان و ملتهای ديگر پيش بيايند، از ما هم جلوتر بروند ؛ اما واقعيت قضيه اين نيست ؛ امروز ملت ايران جلو است، ملت ايران خط‌شكن است.

جوانهای ما كه آن روز نبودند، اما امروز هستند ؛ اين مژده است، اين بشارت است. اهل فكر و اهل تأمل، بر روی اين پديده‌ی شگفت‌آور تكيه كنند كه در نظام جمهوری اسلامی، با وجود همه‌ی كج‌تابی‌هائی كه از گوشه و كنار ديده شده، امروز اين انگيزه، اين ايستادگی، اين آگاهی، اين عزم راسخ، بين جوانهای ما، از دوران دفاع مقدس اگر بيشتر نباشد، كمتر نيست.

چطور ميشود كه رويشها در يك ملت از ريزشها بيشتر است؟ بله، ريزشهائی وجود دارد ؛ كسانی هستند كه از راه برميگردند، كسانی هستند كه احساس خستگی ميكنند، كسانی هستند كه به گذشته‌ی خودشان شك ميكنند، كسانی هستند كه به لبخند دشمنان و فريب دغلكاران از راه در ميروند ؛ اما در مقابل، مردان و زنان شجاعِ آگاهِ آشنا با حقايق

زمانه و مسلط بر بسیاری از مسائل گوناگون سیاسی - که آن روز مطرح نبود و وجود نداشت - در جامعه‌ی ما حضور دارند ؛ اینها رویشهای جدیدند. امروز وضع ما اینجوری است. یك عده‌ای به بعضی از ظواهر نگاه میکنند، قضاوتهای غلط میکنند ؛ خیال میکنند که جوانها از دین برگشته‌اند. نخیر ؛ جوانها علاقه‌مند به این راهند، علاقه‌مند به آن چیزی هستند که ایمان به آن در دل آنها راسخ است ؛ و این مربوط به اکثریت جوان این کشور است ؛ و این از برکت خون شهداست ؛ و این به برکت فداکاری عزیزان شما و جوانهای شماست.

شما جوانانتان را بزرگ کردید، زحمت کشیدید، تربیت کردید، مثل دسته‌ی گل به جامعه تحویل دادید ؛ آنها رفتند در راه خدا شهید شدند. همه‌ی ملت ایران باید سپاسگزار شما باشد. همه باید یاد شهیدان را گرامی بدارند. فرزندان شهدا باید به پدران خود افتخار کنند. فرزندان شهدا باید راه و میراث پدران خود را به نسلهای بعدی بسپرند. ملت ایران به شهیدان خود افتخار میکند. ما به ارادت و اخلاص به خانواده‌های شهیدان افتخار میکنیم و معتقدیم شهدا در خط مقدم حرکت کردند ؛ پشت سر آنها بلافاصله پدران و مادران و همسرانند ؛ ایستادگی کردند، ایثار کردند. امروز به برکت این ایثار، حرکت عظیم انقلابی ملت ما برقرار است و ان‌شاءالله روزبه‌روز مستحکمتر و باثبات‌تر خواهد بود.

از خدای متعال مسئلت میکنیم رحمت و برکت و فضل خود را بر شهیدان عزیز، بر خانواده‌های آنها، بر جانبازان عزیز، بر خانواده‌های آنها و بر آزادگان و همه‌ی ایثارگران نازل فرماید و قلب مقدس ولی‌عصر از همه‌ی شما راضی باشد.

والسّلام علیکم و رحمةالله و برکاته

1) مائده: 54